

* g a l e r i e
s m e č k á k y

Ve Smečkách 24,
110 00 Praha 1
(vedle Činoherního klubu)

Otevřeno:
úterý - sobota
11.00 - 18.30 hodin
tel.: +420 222 210 268
tel./fax: +420 222 210 272
e-mail: galerie.smecky@ppra.cz

Navštivte výstavu Libora Fáry

"Držíme pozice"

od 21. června 2006 do 30. září 2006.

Vstup zdarma pro držitele ZTP, ZTP/P, důchodce, děti, studenty SŠ i VŠ a pro všechny držitele Zákaznické karty Pražské plynárenské, a. s.

**Činoherní
čtení**

Ve Smečkách 26, Praha 1

ZÁŘÍ 2006

Marek Taclík a Jaromír Dulava

VLADIMÍR PROCHÁZKA,

ředitel a umělecký šéf Činoherního klubu

Pane řediteli, co vás nejvíc potěšilo v minulé sezoně?

Pokud mluvíme o Činoherním klubu, pak obě naše poslední inscenace, tedy *Rodinná slavnost* a *Nebezpečné vztahy*. Rád říkám, divadelně zcela neodborně, že se mi líbí.

Co vás naopak nejvíc – dá-li se tak říci – trápí?

Nevím, kterému ze svých trápení mám dát přednost. A taky se nechci příliš, byť jen divadelně, zpovídat. Ale dobře – léta mě trápí, že nemohu a neumím zaplatit své herce, režiséry, dramaturgy i ostatní lidi kolem divadla tak, jak bych si přál a jak by si zasloužili.

Činoherní klub se léta snaží nezvyšovat dramaticky cenu vstupného (i ve srovnání s jinými pražskými divadly), od této sezóny však vstupenky opět podraží.

To je jedno z mých trápení, které se na jedné straně alespoň zčásti pozitivně vztahuje k hercům, a na druhé – negativně – k divákům. Mohl bych se vymluvit, že mi zdražení nařídila správní rada. Ale tímhle zdražením se Čino-

Ch. Hampton: Nebezpečné vztahy (režie L. Smoček)

herní klub jen srovnává s cenami ostatních pražských nepodnikatelských divadel. A potom, je třeba uvědomit si relace. Oběd v dobré restauraci – omluvám se za ten gastronomický příměr – stojí tolik, kolik vstupenka do Činoherního klubu. Ten oběd přitom uvařil jeden kuchař a přinesl jeden číšník. Musím vést tu paralelu dál...?

Soubor Činoherního klubu se za vašeho vedení značně proměnil a také se v něm představila řada nových hostů. Jak tato proměna uspokojuje vaše představy?

Vždycky jsem si myslel, že základním předpokladem herectví je originální, zajímavá a původně uvažující lidská osobnost. Takové osobnosti v Činoherním klubu byly a jsou. A právě proto, že jde především o původnost, nemá cenu srovnávat jedny s druhými a není nijak zvlášť užitečné uvažovat o větší či menší uspokojivosti přirozených proměn. Třebaže se zdařily.

Děkujeme za rozhovor (rc)

T. Vinterberg, M. Rukov: Rodinná slavnost (režie M. Čičvák)

Premiéry

David Mamet

AMERICKÝ BIZON

American Buffalo

Odborníci. Profesionálové. Tři muži na svém místě.

Překlad a režie: **Ondřej Sokol**

Scéna: **Adam Pitra** / Kostýmy: **Katarína Hollá**

Hudba: **Jan P. Muchow**

Hrají: **Petr Nárožný, Michal Pavlata, Marek Taclík.**

Premiéra 26. října 2006

Při četbě Mametových textů se zdá, že autor usiluje o maximální hovorový naturalismus. Ve svých teoretických statích vystupuje Mamet spíše jako odpůrce této metody. Je však třeba absolvovat představení jeho her v autorské režii, aby-

chom pochopili, oč mu jde. Intonace herců často úmyslně nesouvisí s textem, dialógy se zdají být strojené; jakoby postavy zcela neprožívaly to, co říkají. Zdá se, že repliky na sebe významově nenasazují, ale fungují podle jiného, spíše hudebního řádu. Intonační stránka je pracována tak detailně, jako by šlo o koncert pro dechové nástroje. Cítíte, že než hra dospěla na jeviště, byla po dlouhou dobu nacvičována „u stolu“, a když se zkoušky přesunuly na scénu, herci se přizpůsobovali předem stanovenému jazykovému rytmu. Pozornost se neobrací od mluveného slova k psychologii protagonistů, jak je tomu v tradici Strasbergovy školy, jejíž metody Mamet odmítá. Jeho režijní stylizace je tak výrazná, že ji zkušený divák pozná sluchem – se zavřenými očima.

Pavel Trenský

Molière

AMFITRYON

Amphitryon

Překlad: **Vladimír Mikeš**

Režie: **Martin Čičvák**

Scéna: **Tom Ciller**

Kostýmy: **Nina A. Stillmark**

Hrají: **Pavel Kikinčuk, Petr Bláha,**

Matěj Dadák, Marika Procházková, Eva Novotná, Jitka Ježková,

Luboš Veselý, Otmar Brancuzský.

Premiéra v listopadu 2006

Doušky

• Roli doktora Moulineauxe v komedii Georgette Feydeaua **DÁMSKÝ KREJČÍ** od června alternuje s Milanem Mikulčíkem **Ondřej Sokol.**

• 10. září končí prodej společného předplatného Činoherního klubu, Divadla Na zábradlí a Dejvického divadla **TROJÁK.**

• V 10. ročníku čtenářské ankety *Neviditelný herec aneb Nejpopulárnější herecký výkon na vlnách Českého rozhlasu* jsou mezi nominovanými **Dana Černá** (Ingmar Bergman: *Sarabanda*), **Barbora Hrzánová** (Toni Morrisonová: *Nejmodřejší oči*, Ingmar Bergman: *Malba na dřevě*), **Bořivoj Navrátil** (Francois Mauriac: *Klubko zmiříj*) a další. Hlasovat lze na www.radioservis-as.cz do 19. září 2006.

• Ve Slavonicích, ve Fárově domě v Galerii UBU, byla v srpnu otevřena výstava **LIBOR FÁRA A OBRAZY.**

• Zemřel kameraman, scenárista a režisér **Jan Špáta** (1932-2006). V roce 1965 natočil s Evaldem Schormem film **ZRCADLENÍ**, který se promítal v Činoherním klubu společně s uvedením inscenace Jana Kačera **E. Albee STALO SE V ZOO.**

• V červnu vyšlo 16. číslo časopisu **DISK.**

Host Činoherního klubu

Divadlo na voru

„NEMŮŽEME SI NAŘÍKAT...“

Z textů Osera Warszawského, Marie Warszawské a Johannese Urzidila.

Adaptace a režie: **Frederika Smetanová a Michal Láznovský**

Účinkují: **Frederika Smetanová, Markéta Potužáková, Lukáš Hlavica a Přemysl Rut** (hudba a zpěv).

*Oser Warszawski se ve 20. letech vydal z Polska do avantgardní Paříže. Válka z něj pak udělala štvance a příběh spisovatele se stále více podobá groteskní fikci. Podobně i v Urzidilově povídce *Poslední zvonění* se slabý člověk ocitá tvář v tvář tragickému osudu. A tak se v inscenaci prolínají čtyři hlasy: hlas spisovatele, hlas jeho ženy, hlas pražské služky a hlas barového zpěváka... A všichni jsou v zajetí doby, která zešlela.*

Premiéra 24. září 2006

Martin McDonagh OSIŘELÝ ZÁPAD

Jaromír Dulava / Coleman Connor

Marek Tačlík / Valene Connor

Je to v troubě

Osiřelý západ? Brutální i dojemný příběh dvou bratrů, opilého faráře a jedné holky. O tom, jak je celý svět v troubě. V Činoherním klubu mladý režisér Ondřej Sokol vytvořil svérázný mikrosvět tragické reality bytí. (...) Coleman i Valene Connorovi jsou psychopatické typy a jejich boj nepřímou odkazuje na příběh Kaina a Ábela. Jsou to dvě „nezajištěné rozbušky“, uplatňující vychytralost a impulsivnost, které se zmiňají v nekontrolovatelných důsledcích vlastní choleričnosti. Stupňované agrese jednoho vůči druhému mají trojí podobu: vynalézavou, komickou a krutou. Scéna trumfování se, kdo komu víc ublížil (a jak toho lituje), je jedinečná. (...) Michal Pavlata zahrál „velký lidský příběh“ Otce Welshe přesným ztišeným projevem a s pohledy, které stále někam unikají. Nakonec jedinou bytostí, se kterou naváže kontakt, je puberťačka Girleen Ladislavy Něrgešové. Její chování snad nejvíce odpovídá současné pragmatické realitě. Na Tačlíkova Valena se jistě také dá narazit někde v zapadlé vesnici. Za psychosociální omezeností s omezeným vnímáním skutečných hodnot a všudypřítomnou vulgaritou ale zas tušíme rád takového žití. Valenova urputnost je v kontrastu s expresivně stylizovanou postavou Colemana Jaromíra Dulavy. Ten ve své snad nejlepší roli zaujímá rádobu flegmatické postoje, aby vzápětí rozkmital své dlouhé tělo k cholerické reakci (stylizovaný úprk běsnícího Colemana za Valenem přes celou šíř jeviště je skvostný). Zkrátka slovem i gestem a s nadsázkou zahráná tragikomická figura. K tomu můžeme připočíst strhující rytmus inscenace, sugestivní využití jímavé hudby, nevídaný režijní timing situací a přesné načasování krutě směšných gagů. (...)

Michal Novák, www.i-divadlo.cz, 2003

CENA ALFRÉDA RADOKA – HRA ROKU 2002

100. repríza 14. září 2006

Ladislava Něrgešová / Girleen Kelleherová

Michal Pavlata / Otec Welsh

Bezkonkurenční

Včera jsem s velkým očekáváním absolvoval představení *Osiřelý západ*. Musím přiznat, že předčilo veškerá moje očekávání. Hra je jedním slovem úžasná. Rád bych vyzdvihl dokonalý výkon pánů Tačlíka a Dulavy, ale to bych nechal v pozadí Michala Pavlatu a Ladku Něrgešovou, což nechci a tak musím poznamenat, že všichni čtyři + pan režisér utvořili jednu z nejlepších inscenací, které se hrají na pražských scénách. Děkuju za nádherný zážitek!

David Vašíček, 27.02.2004, www.cinoherniklub.cz

Nová droga?

Chtěla bych se jen podělit o svou obavu. Můj manžel tuto hru viděl asi čtrnáctkrát. Je to normální? Strachuji se o jeho duševní zdraví. Já jsem na ní byla jen šestkrát či sedmkrát, to mi připadá ještě v pořádku. Brzy se ovšem na *Osiřelý západ* vydám znovu, je to skutečně nejsilnější hra, kterou jsem kdy viděla. Ale patrně vyvolává závislost. To tedy pěkně děkuju!

Hanka, 26.01.2005, www.cinoherniklub.cz

Závislost

Musím souhlasit s Hankou a jejím manželem. *Osiřelý západ* je nejlepší představení, jaké jsem kdy viděla (dosud 7x). Tak často se nestává, aby proudila takováhle magie z jeviště. Moc ráda si to proto zopakují a vůbec se mi to nejeví jako bláznovství! Jen tak dále – díky moc!!!

Pavlna, 10.03.2005, www.cinoherniklub.cz

NINA DIVÍŠKOVÁ

oslavila v červenci 70. narozeniny. Byla herečkou Činoherního klubu v letech 1965 – 2001. Hrála v 39 inscenacích.

(...) V *Podivném odpoledni doktora Zvonka Burkeho*, v tomto podivném výlupku panoptikálních zjevů, se šouravými, strnulými pohyby mimochoďníka prostává a proseďává ke svému šťastnějšímu údělu stará panna Svatava (Nina Divíšková). Přituple naslédly úsměv předkusu téměř kobylího je vlastně jediné, co oživuje toto monstrózní prkno nasazené do plandavých šatů a nepadnoucích punčoch. Omšelá dřevěná marionetka

z prastarého loutkového divadélka jen stěží poslouchá nitky kouskující její pohyby: gesto je buď strašně veliké v poměru k tomu, co mělo obsáhnout, nebo zas maličké, musí se opakovat, musí ke svému významu dohopkat. Když tato čistá esence neohrabanosti dospěje do stadia mrtvolky, napne se a vytáhne do absolutní ztvrdliny, jež při sebemenším neopatrném dotyku hrozí zlomením, prasknutím. Přitom je ale možné s její bezvládností manipulovat a konec konců ji „úhledně“ srovnat na dno skříně.

Groteskně vyhlížející a jednající Svatava není ovšem schválností, je svou nehybností a ustátostí jen dokonalým odrazem nenormálního nitra, které se musí i navenek projevit abnormalitou.

Smysl pro vyhmátnutí nenormálního v člověku, pro hyperbolu jeho vnitřních, navenek prosakujících kazů zachycených v přesných tvarech, herce Činoherního klubu rovněž spojuje. (...)

Helena Suhařípová, Divadlo září 1966

A. P. Čechov: *Višňový sad* (Charlotta / režie J. Kačer, 1969; s Věrou Galatkovou a Josefem Somrem)

JAN KAČER

se narodil 3. října 1936. Byl režisérem 9 inscenací (N. V. Gogol – *Revizor*, A. P. Čechov – *Višňový sad*, M. Gorkij – *Na dně atd.*) a hercem ve 3 inscenacích Činoherního klubu v letech 1965 – 1974.

L. Smoček: *Piknik* (Burda / režie L. Smoček, 1965)

(...) S Kačerem jsme měli mnoho let krásné práce. Byl vždycky oslňující při prvních čtených zkouškách. Naznačoval neodolatelně všechny role, čímž všem otevíral leccaké možnosti, což nás inspirovalo a dodávalo kuráž si troufnout a nebát se. To bylo důležité – nemít strach a lajsnout si i nemožné. To vedlo ke svobodě, kdy jsme se jako herci otevírali a rozvíjeli. (...)

Josef Abrhám, úryvek z knihy Činoherní klub 1965–2005

(...) Kačerovy zkoušky byly duchovní osvícení, perličky navlečené na náhrdelníku, jedna vedle druhé. Dalo by se hovořit o každé zkoušce zvlášť, co vše zprostředkovával lidem. (...)

Libuše Šafránková, úryvek z knihy Činoherní klub 1965–2005

F. M. Dostojevskij: *Zločin a trest* (Raskolnikov / režie E. Schorm, 1966; s Jiřinou Třebickou)

V sezoně 2005/2006 vyšly knihy

Věra Velemanová, Vojtěch Lahoda: **LIBOR FÁRA / DÍLO**

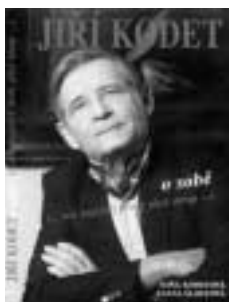

Nakladatelství Gallery

Celoživotní dílo mnohostranného výtvarného umělce Libora Fára (1925 – 1988) předkládá jeho obsáhlá monografie. Podrobně zpracovává jak Fárovu volnou tvorbu v nejrůznějších technikách (malba, kresba, koláž, asambláž, objekt), tak i jeho tvorbu užitou – především ve sféře divadla, kde dlouhodobě působil jako jevištní výtvarník, autor scén a kostýmů, divadelních programů a plakátů.

Soňa Kodetová, Alena Šloufová:

JIŘÍ KODET / O SOBĚ (... ten báječný život, plný útrap ...)

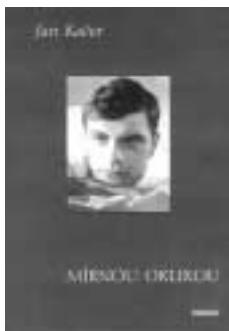
Nakladatelství Camis

Až si přečtete knihu o mém muži Jiřím Kodetovi, nechci, aby pro vás byla jen vzpomínkou na báječného herce. Přála bych si, abyste si stačili i uvědomit, jak důležité v životě je – umět slova srdcem zahrřívát. Každý někde máme blízkého člověka. Dokud je čas, měli bychom dokázat v pravou chvíli vyslovovat vyznání, která by dodala sílu i uměla konejšit. Byli jsme dva. Jirka a já. Žili jsme spolu třicet sedm let. Teď jsem zůstala sama.

V téhle knize zkuším kouzlit. Jsem znovu s Jiřím a chci se s ním vrátit k tomu, co jsme prožili.

Soňa Kodetová

Jan Kačer: **MÍRNOU OKLIKOU**

Nakladatelství Eminent

„Vyjel jsem k mámě a teď pokračuju mírnou oklikou. V místech, kterými vede, jsem pobyl letmo a je tam plno tajemství. A harmonie je stále víc a víc neuchopitelná.

Kdysi jsem slyšel o holčičce, která tak milovala Ladův obraz vodníka sedícího při měsíčku na břehu rybníka a tak se jí líbil ten úplněk, že dlouho dloukala prstíkem, až ten měsíček snědla. I mně se chce v úžasu nad nekonečnou krásou polykat stromy a vláčné louky a srny na

palouku a káňata nad námi a vodu z potoka. A když se vracím a dívám se do nekonečné roviny se žlutnoucím žitem, vysychajícím potokem s olšemi a skromnými brížkami, slyším lokálku houkající u Moravan a dohlédám k Chrudimi, až k Železným horám, a do nebe a do mraků, vím, že jsem doma...“ (úryvek z knihy)

ČINOHERNÍ KLUB 1965-2005

Publikace postihuje historii i současnost Činoherního klubu. První část knihy přináší obrazovou a faktografickou dokumentaci 112 inscenací divadla, dobové dokumenty a vybrané kritické ohlasy.

Autory historicko-teoretických studií jsou přední divadelní teoretici a publicisté Jaroslav Vostřný, Jan Císař, Milan Lukeš, Alena Urbanová, Zdeněk Hořínek, Přemysl Rut, Martin Porubjak, Jan Kolář – a filmový vědec Jiří Cieslar.

V kapitole „Řekli o Činoherním klubu“ naleznete vzpomínky herců a dalších tvůrců a přátel divadla. Stručné kapitoly přinášejí ohlasy zahraničních zájezdů a historii budovy divadla.

Vydal Činoherní klub ve spolupráci s Nakladatelstvím Brána a Divadelním ústavem. Knihu lze zakoupit v pokladně ČK za 430 Kč.

Poskytovatel čtyřletého grantu na provoz: **Hlavní město Praha**

Partneři Činoherního klubu

Redakce Činoherního čtení: Roman Císař, Petra Honsová a Radvan Pácl.

Foto: Pavel Kolský, Martin Sršeň, Pavel Nesvadba,

Oleg Vojtíšek, Miloň Novotný.

Grafická úprava: Kateřina Skalníková a Martin Straka.